

[Ministeren for skatter og afgifter]

Jeg skal takke for en overvejende velvillig modtagelse af forslagene. Jeg skal dernæst sige om en række af de kritiske bemærkninger eller bemærkninger om ønsker om videre overvejelser af nogle af de afgrænsningsproblemer, der selvfølgelig knytter sig til et sådant forslag og den teknik, det skal betjene sig af, at vi er selvfølgelig indstillet på at hjælpe til med under udvalgsbehandlingen at sørge for, at de tekniske problemer vendes, og hvis der kan laves forbedringer af teknisk art, er vi også indstillet på det.

Men der er jo nogle principper i det, som er nøje afstemt på forhånd, og hvor man vil sige, at det må være væsentligt vanskeligere at forestille sig rettelser.

Et af principperne, som jeg godt vil trække frem, er det, som bl. a. hr. Hagen Hagensen var inde på omkring tabsfradragsretten. Det er jo rigtigt, som hr. Hagen Hagensen også erkendte det, at går man til for et område som de små aktionærer efter 3 års besiddelsestid helt at afskaffe en beskatning, må man også modsætningsvis sige, at så er det svært at opretholde en tabsfradragsret, og derfor glider det helt ud af systemet. Men når man har sagt A, må man vel også sige B: går man til for hovedaktionærernes vedkommende den forholdsvis betydelige lempelse af beskatningen, som der bliver tale om i de fleste tilfælde, må man også modsætningsvis sige, at så må der ske en begrænsning af en eller anden art i retten til at fradrage tab. Det er klart, at det rammer forskelligt i forhold til de nuværende regler, og der vil også i et regelsæt som det, der her er foreslået, kunne findes urimeligheder, men der må være en vis konsekvens i tingene, og jeg mener, at den konsekvens er til stede med den udformning, forslaget har fået med afskaffelse af beskatning og fradragsret i det ene tilfælde og begrænsning af beskatning og fradragsret i hovedaktionært tilfældet.

Så er det fra flere sider nævnt, at ikke alle generationsskifteproblemer i erhvervslivet er løst med dette forslag. Det tror jeg er en rigtig betragtning. Jeg tror, vi kommer til i kommende folketingssamlinger at overveje andre punkter i beskatningen, om der kan gøres ting, der kan lette et generationsskifte. Vi kommer til at overveje spørgsmålet om, hvorvidt vi kan lave regler, der letter firmaomdannelse. Vi kommer til at overveje, om vi kan lave regler, der uden egentlig firma-

omdannelse lempes beskatningen af personligt erhvervsdrivendes geninvesterede overskud. Der er et problemkompleks med mange elementer, som vi nok hen ad vejen kommer til at kigge på, og jeg vil sige så meget om det, da flere har rejst det, at det er jeg opmærksom på, men jeg mener, at i denne omgang tager vi et stort skridt i retning også af at løse de mindre selskabers generationsskifteproblem på en fornuftig måde i skatte-lovgivningen.

Flere har været inde på branderstatningsproblemet. Det vil jeg ikke gå i detaljer med her. Jeg erkender, at der kan være andre problemer i den forbindelse end det, der rejstes her. Der kan være andre løsninger end den, der er skitseret her. Det er et mindre problem, som jeg er meget indstillet på at vi gennem forhandlingerne finder den praktisk mest fornuftige udformning af.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v. (Forhøjelse af skattegodtgørelsen m.v.).

(Lovforslag nr. L 142. Fremsat 28/1 81).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Thomas Have (S):

Da mit partis ordfører ikke kan være til stede lige for øjeblikket, har jeg lovet på hans vegne at give lovforslaget nogle anbefalende bemærkninger med på vejen.

[Thomas Have]

Lovforslaget drejer sig jo om at foretage en forhøjelse af den skattegodtgørelse, som man indrømmer aktionærerne, fra 15 pct. til 25 pct. af det modtagne udbytte. Samtidig hermed foreslår man, at skattegodtgørelsen fremtidig også skal indrømmes medlemmer af de certifikatudstedende investeringsforeninger, som udlodder modtagne renter og udbytter til medlemmerne. Endelig indeholder lovforslaget også en bestemmelse om skattefritagelse for visse pensionskasser og for værdipapircentralen.

Det her foreliggende forslag er jo en videreførelse af den skattegodtgørelsesordning, som blev indført i 1976, og skattegodtgørelsen ydes som en delvis kompensation for den økonomiske dobbeltbeskatning, som finder sted ved, at selskabets indkomst først beskattes hos selskabet og derefter, når den udloddes som udbytte, tillige hos aktionærerne.

Jeg skal med disse bemærkninger tilkendegive socialdemokratiets velvillige indstilling, og vi vil arbejde for at få dette forslag vedtaget her i det høje ting.

Ellemann-Jensen (V):

Når man gør det lettere og mere tillokkende at sælge aktier, skal man, hvis man mener det alvorligt, dette med at ville tilføre erhvervslivet mere kapital over aktiemarkedet, samtidig gøre det mere tillokkende at beholde aktier, og derfor er det meget rimeligt, at man i den sammenhæng prøver yderligere at lempe den dobbeltbeskatning, der eksisterer. Men selv om man sætter godtgørelsen op fra 15 til 25 pct., eksisterer der jo stadig en ganske betydelig dobbeltbeskatning, hvad man jo sådan set heller ikke prøver at nægte i fremsættelsestalen og i bemærkningerne til lovforslaget.

De regler, som man nu foreslår her med en 25 pct.s godtgørelse, indebærer, at der er en virkning, som jeg egentlig ikke tror man i socialdemokratiet har gjort sig klar ved dobbeltbeskatningen, nemlig at dobbeltbeskatningen vender den tunge ende nedad. Hvis vi f. eks. ser på reglerne, som de foreslås her, indebærer de, at en skatteyder med en marginalskat på 40 pct. vil betale en dobbelt så stor merskat som en skatteyder med 70 pct. marginalskat, hvor jeg ved merskat forstår det, man skal betale mere, end man skulle have betalt, hvis der ikke havde været dob-

beltbeskatning. I dette tilfælde skal den med 40 pct. marginalskat betale en merskat på 18 kr. set i forhold til en selskabsindkomst på 100 kr., medens den skatteyder, der har en marginalskat på 70 pct., kun betaler 9 kr. i merskat, og det burde dog være et argument, der kunne få socialdemokratiet til i endnu højere grad at forsøge at begrænse dobbeltbeskatningen. For ikke blot ligger der noget uheldigt i det over for selve dette med at få tilført erhvervslivet risikovillig kapital; der ligger rent faktisk også noget, som man kunne betegne som en social skævhed over for de forskellige grupper af aktionærer.

Det er jo indlysende, at nu, hvor man har fjernet udlicningsskatten, der så sandelig var en stor teknisk komplikation i skattesystemet, er det måske vanskeligt at gå meget videre med denne godtgørelsesmetode, end man er gået. Jeg går ud fra, at det er det argument, man vil blive mødt med, for hvis vi skulle fjerne dobbeltbeskatningen ved denne metode, som man stadig væk kører her med skattegodtgørelse, skulle vi jo i virkeligheden op på en skattegodtgørelse på 66,3 pct. for at have fjernet dobbeltbeskatningen fuldkommen, og så erkender jeg, der opstår problemer med udlicningsskatten og med de selskabsudbytter, som skabes af ikke beskattede indtægter i selskaberne. Men derfor var der måske en anledning til, at vi under udvalgsarbejdet prøvede igen at se på andre metoder til at fjerne dobbeltbeskatningen, f. eks. den såkaldte fradragsmetode, som jo i tidens løb har været diskuteret flere gange, og som tidligere bl. a. er blevet afvist med, at den stiller udenlandske investorer, der ikke er skattepligtige i Danmark, særlig gunstigt. Men i en tid, hvor det er væsentligt også at kunne tiltrække kapital fra udlandet, er det muligvis et synspunkt, der ikke har den samme vægt som for 20 år siden, da man første gang diskuterede disse ting.

Vi vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet. Vi finder, at dette er et fremskridt, men vi finder, at fremskridtet er alt for lille, og at det muligvis sker langs en vej, der viser sig at være blind, hvis man vil længere frem ad den.

Hagen Hagensen (KF):

Når man får noget, skal man normalt sige tak, og man har altså fået lidt her, derfor

[Hagen Hagensen]

siger jeg tak, men det er ikke nok, og nu er jeg ikke som et uartigt barn, der vil have meget mere, men jeg ville godt have en hel del mere, for den skattegodtgørelse, der er tale om her, er ikke tilstrækkelig stor. Det ved man også godt fra regeringens side; man har bare ikke villet tage det skridt, man egentlig burde tage: at få skattegodtgørelsen gjort så stor, at den virkelig stort set ophævede den dobbeltbeskatning, der er urimelig at have for afkast af aktier.

Nu kan det godt være – det rørte hr. Ellemann-Jensen ved – at man kunne have taget problemet om sammenhæng med den udligningsskat, som vi lige har ophævet, med ind i overvejelserne, men man havde vældig travlt med at få ophævet den, og vi synes heller ikke særlig godt om alt det besvær, der var forbundet med den. Der var ikke noget at klippe bagefter, for da havde den givet statskassen mellem 49.000 kr. og 50.000 kr. indtil nu, og den ville sikkert ikke have givet så voldsomt meget i de kommende år heller.

Men jeg vil da gerne sige om dette lovforslag, at jeg synes ligesom venstres ordfører, at der er grund til at se på under udvalgsarbejdet, om vi dog ikke kan komme nogle skridt længere end til at hæve skattegodtgørelsen fra 15 pct. til 25 pct.

Jeg er rede til at drøfte andre veje, andre metoder, for at prøve på at få dobbeltbeskatningen begravet, sådan at den ikke kan opstå igen. Der er urimelighed i den, og derfor er dette kun en station på vejen. Men som sagt: som et artigt barn siger jeg altså tak for det lidet, vi får nu, men vi vil gerne have mere ret snart.

Glistrup (FP):

Fra mange synsvinkler er skattegodtgørelsesordningen uigennemsigtig. Hvis man sætter sig ned og studerer lovteksten, falder man hurtigt i søvn og finder ikke ud af, hvad det drejer sig om. Hvis man skal forsøge at praktisere det, falder man i en bunke fælder. Hvad der er af unødvendige sager i ligningskommissioner og sårar i skatteråd, fordi folk ikke har kunnet finde ud af, hvordan de skulle behandle skattegodtgørelsen, hvor den kan lægges til og hvor den kan trækkes fra på skatteskemaerne, er ikke småting.

Men når det lykkes at få tågen til at lette og at fjerne røgsløret, er det hele ganske en-

kelt. Den lønmodtager, der tjener 1.000 kr., skal betale skat af 1.000 kr. Den pensionist, der tjener 1.000 kr., skal betale skat af 1.000 kr. Den aktionær, der får 1.000 kr. i udbytte, skal betale skat af 900 kr. Det er det, der ligger i skattegodtgørelsesreglen, og det er det eneste, der ligger i den, simpelt hen en forskelsbehandling i aktionærens favør i forhold til alle andre indtægtsrhvervsgrupper.

Og det, som dette forslag går ud på, er, at det ikke mere er 90 pct., man skal betale, men ca. 82 pct. Andet og mere ligger der ikke deri, end at man altså forskyder mellem de forskellige indkomstgrupper og siger, at specielt den måde at erhverve indtægt på, at klippe kuponer som aktionær, er noget, der skal beskattes lempeligere end al mulig anden indtægt.

Og så må man jo spørge: hvordan i alverden kan dog den ret uensartede pressionsgruppe, som aktionærer udgør, få gennemført et sådant paradys, som sikkert alle pressionsgrupper og alle indkomstgrupper meget gerne ville have? Jo, det kan de, fordi de har opfundet begrebet dobbeltbeskatning, og man ser, hvor stakkels de mennesker dog er, der er underkastet dobbeltbeskatningen. Nu fik hr. Ellemann-Jensen tilført det statistisk meget besynderlige begreb merskatten ved dobbeltbeskatning i forhold til den sociale retfærdighed, og hvad det nu ellers var, hr. Ellemann-Jensen begyndte at operere med.

Men lad os dog slå fast én gang for alle, at folk er ikke tvunget til at være aktionærer; det er frivilligt, de har valgt at gå ind og være aktionærer. Og hvorfor har de valgt at være aktionærer? Ja, i 9 ud af 10 tilfælde af skattemæssige grunde, fordi det er billigere at tjene sine penge ved at være aktionær end ved at være ikke-aktionær, hvad man akkurat lige så godt kunne have været. Derfor er det totalt bagvendt, umoralsk og asocialt, at man finder på, at man skal have særlig lempelige skattevilkår, når man frivilligt har valgt at erhverve sine penge i form af at være aktionær.

Men det at være aktionær er, som vi så under det foregående punkt på dagsordenen, to vidt forskellige ting. Det er dels denne passive anbringelse i nogle børsnoterede aktier, dels det at være aktiv erhvervsdrivende, hvad der af hensyn til bevarelsen af arbejdspladser og andre ting er grund til at tilskynde til.

[Glistrup]

Men hvem er det, man hjælper med denne ordning? Ja, det er igen som under den foregående sag den forkerte af aktionærgrupperne, som man giver sig til at forkæle i både hoved og hale, eller hvad de nu siger i VS. Det er således, at man igen går hen og simpelt hen bruger de midler, der er til skattelettelser, det mest forkerte sted man overhovedet kunne tænke sig at anbringe pengene. Det er et væmmeligt forslag. I skulle have ophævet denne skattegodtgørelsesordning, det var en fejltagelse, da I indførte den i 1976. Fremskridtspartiet stemmer ganske klart imod og stiller ændringsforslag om, at vi totalt sletter denne urimelige og i enhver henseende dårlige skattegodtgørelsesordning, vi har, som beror på hykleri og hysteri og fejløpfattelse af, hvordan de økonomiske sammenhænge er.

Rahbæk Møller (SF):

Socialistisk folkeparti er modstander af, at samme indkomst beskattes to gange. Derfor ønsker vi dobbeltbeskatningen ophævet og ikke blot som efter det foreliggende forslag lempet. Vi kunne også ønske det gjort på en noget mere gennemskuelig måde; godtgørelsesordningen er jo nærmest kommet ind i lovgivningen ved en fejltagelse. Regeringen troede på et tidspunkt, at hele EF ville gå over til den ordning, og af lutter EF-følgagtighed indførte man den her i landet. Derfor ønsker vi dobbeltbeskatningen ophævet, og vi ønsker en mere gennemskuelig metode.

Når det er sagt, skal det også siges, at skattepolitik ikke kun er teknik, det er også fordelingspolitik. Derfor må vi spørge: hvem betaler? Og da er det jo sagen, at der er andre indkomster end aktieudbytter, der beskattes hårdt, det gælder også lønindkomster. Til gengæld er der en skat her i landet, der er meget lav, og det er selskabsskatten; den er rekordlav i Danmark. EF-Kommissionen er netop kommet med en rapport, der viser, at af alle EF-lande havde Danmark den næstlaveste skattebyrde på virksomhederne; kun Italien var en smule lavere. Ved samme lejlighed foreslog EF-Kommissionen, at selskabsskatteprocenten skulle sættes op til intervallet mellem 45 og 55 pct. SF har tidligere foreslået en skatteprocent på 50, så vi må altså konstatere, at vi undtagelsesvis er enige med EF-Kommissionen.

Hvis man fulgte denne linje og samtidig ophævede dobbeltbeskatningen og forhøjede selskabsskatten til ca. 50 pct., ville man opnå et merprovenu på ca. 1 mia kr., der så kunne bruges til at lette skatten for andre hårdt udsatte grupper i dette land. En sådan løsning ville både opfylde det stillede mål bedre end regeringens forslag, og den ville virke fordelingspolitisk rigtig.

En sådan sammenhæng er der slet ikke i regeringens forslag; tværtimod er det et resultat af majforliget, hvor der skete en skærpelse af beskatningen, bl. a. og specielt af pensionisterne, der fik deres indkomstskat sat hårdt i vejret. Hvis man vil være lidt grov, kan man sige: det er pensionisterne, der betaler dette gilde.

I denne fordelingspolitiske sammenhæng kan SF ikke medvirke til forslaget.

Aase Olesen (RV):

Skatteministeren siger i sin fremsættelsestale, at lovforslaget går ud på at foretage en forhøjelse af den skattegodtgørelse, der indrømmes aktionærer, fra 15 til 25 pct. af det modtagne udbytte. Det er jo et rent teknisk formål.

Jeg vil godt starte med at sige, at for os er formålet med at stemme for dette lovforslag at fremme lysten til at investere i erhvervslivet. Uanset den brandtale, hr. Glistrup har holdt her i dag mod dette forslag, må vi i hvert fald sige, at det ikke er lykkedes at overbevise danske investorer i de sidste mange år om, at det er så fordelagtigt at investere i aktier. Og meningen er altså her for vores vedkommende, at vi ønsker at være med til at dreje investeringslysten fra de passive investeringer til de aktive. Desuden har lovforslaget det formål at ligestille aktionærer, som investerer via investeringsforeninger, på den måde, at de også skal kunne få godtgørelse. Det er et længe næret ønske fra de udlodende investeringsforeninger, som her imødekommes.

Også ved det lovforslag, vi her har til behandling, er der grund til at takke den tidligere skatteminister for det forhandlingsresultat, der er nået. Nu har jeg jo noteret mig, at både venstre og konservative siger, at dette langt fra er nok. Jeg tror ikke, at jeg røber nogen hemmelighed ved at sige, at det store parti og de tre små partier startede endog

[Aase Olesen]

meget, meget langt fra hinanden. Det blev jo altså så resultatet, at vi fik ændret det fra 15 til 25 pct. Det kan man så være tilfreds med eller grine ad eller støtte eller lade være eller beklage, men vi kan bare konstatere, at det blev resultatet, og jeg tror heller ikke – venstre må jo vide noget om socialdemokraternes holdning i det her – at venstre kan være uvidende om, at vi er nået et stykke vej.

Da vi i december 1979 var med til at skærpe selskabsbeskatningen, sagde jeg på det radikale venstres vegne, at det var vi, fordi vi samtidig havde fået løfte fra regeringen om, at dobbeltbeskatningen skulle lempes. Det er nu sket, og det er vi tilfredse med. Vi ville gerne have været videre, men vi er tilfredse med det resultat, der er nået.

Bollmann (CD):

Det er efter CDs opfattelse positivt, at vi med dette forslag mindsker dobbeltbeskatningen ved forhøjelse af godtgørelsen fra 15 til 25 pct. Det er klart, at forslaget hænger sammen med de foregående forslag, vi har behandlet, ikke alene af den grund, at forslaget har været forhandlet sammen med disse forslag, men også fordi hensigten, øget investeringslyst i erhvervslivet, er den samme.

Vi havde fra CDs side gerne set en højere procent end de 25, men jeg vil godt slå fast, at for os er det vigtigt, at godtgørelsen ikke er afskaffet eller nedsat, hvad flere ordførere var meget bange for, da vi behandlede forslaget om afskaffelse af udligningsskatten.

Jeg vil også gerne pege på, at der efter forslaget indrømmes skattegodtgørelse til medlemmer af investeringsforeninger. Det er noget, som gennem årene har været rejst mange gange, og vi finder det positivt, at denne ændring også har fundet plads i dette forslag.

Ministeren for skatter og afgifter (Mogens Lykketoft):

Jeg er undtagelsesvis enig med hr. Glistrup så langt, at spørgsmålet om den formelle dobbeltbeskatning er stærkt overbetonet i meget af den offentlige debat. Sagen er, at hvis man geninvesterer sin indkomst i et selskab, så kan det, som formelt er dobbeltbeskatning, over en længere årrække godt vise sig at være en betydelig fordel i forhold til det at drive sin virksomhed personligt. Det

synes jeg skal nævnes i debatten, fordi det er den ene grund til, at regeringen ikke er indstillet på at imødekomme ønsker om lempelse af dobbeltbeskatningen ved at forhøje godtgørelsen ud over, hvad der er foreslået med dette forslag.

Den anden grund har været berørt i debatten, og det er, at vi for ganske nylig med henvisning til de administrative besværligheder og det ringe provenu har fjernet den udligningsskat, som ved en videregående ophævelse af dobbeltbeskatningen var et værn mod, at man kunne tage ikke-beskattet selskabsindkomst ud i form af udbytte og oven i købet få skattegodtgørelse.

De to grunde, jeg har nævnt her, er der altså til, at vi ikke er indstillet på at gå længere med en lempelse af den formelle dobbeltbeskatning, end det er foreslået her.

Så vil jeg lige i en parentes bemærke, at en af grundene til at ophæve udligningsskatten var, at den ikke gav noget provenu. Men det skulle den selvfølgelig ifølge sagens natur heller ikke gøre, da det var en præventiv regel, der skulle forhindre, at sådanne indkomster opstod, og dermed helst ikke skulle give noget provenu.

Der er altså tale om disse sammenhænge, og det er grunden til, at forslaget er, som det er.

Ellemann-Jensen (V):

Det forekommer ikke særlig rimeligt, at vi ved dette lovforslag, som også ved det foregående, vi behandlede, skal høre, at når man ikke vil gøre tingene bedre, så skyldes det, at man i forvejen skattemæssigt mishandler de personligt drevne virksomheder. Det var bl. a. det, der var baggrunden for, at jeg for i en tilgrænsende sammenhæng bad ministeren om at prøve at se på disse ting ud fra en helhedsbetragtning.

Jeg forstår ikke logikken i hverken ministerens eller hr. Glistrups meget kolige holdning til dobbeltbeskatningen. Jeg er skuffet over, at ministeren ikke vil gå videre med at få begrænset dobbeltbeskatningen, for selv med den begrænsning, der ligger i, at godtgørelsesprocenten stiger til 25, vil man i typiske tilfælde, hvor aktionærer også formuebeskattes, opleve, at staten trækker et samlet skatteprovenu ud af virksomhedernes ind-

[Ellemann-Jensen]

komst, som overstiger den pågældende indkomst.

Hvis vi kigger på f. eks. en hundredkrone-seddel i indtjent indkomst i en virksomhed, så tager staten de 40 kr. i selskabsskat, og der bliver udloddet 60 kr. i udbytte. Bliver de beskattet med 70 pct., så giver det 42 kr. Med en 25 pct.s skattegodtgørelsesordning skal vi trække 17 kr. 50 øre fra. Med de fortvivlede afkastningsvilkår, der eksisterer i dansk erhvervsliv, vil et sådant udbytte på 60 kr. typisk komme fra noget, der har en kursværdi på ca. 2.000 kr., altså ca. 40 kr. i formueskat. Regner man alle de ting sammen, har staten snuppet 105 kr. ud af de 100 kr., som var den oprindelige virksomhedsindkomst. Derfor er der stadig væk et grundlæggende problem ved dobbeltbeskatningen, som er blevet skærpet på grund af den ændring i formuebeskatningen, ministerens forgænger havde held til at få gennemført. Derfor er det vigtigt, at vi prøver at komme videre.

Når ministeren føler, at ophævelsen af udligningsskatten og det administrative besvær ved en genindførelse af udligningsskatten blokerer for, at man kan gå videre ad godtgørelsesvejen, så lad os se, om ikke vi kan gå fradragsvejen, om ikke vi kan foretage den meget enkle operation – det er jeg sikker på også vil tiltale SF, der var inde på den tankegang – at vi ganske enkelt undlader at opkræve selskabsskat af den del af en virksomheds overskud, som bliver udloddet i form af udbytte. Så er vi ude over hele problemet med dobbeltbeskatning.

Glistrup (FP):

Den radikale fru Aase Olesen har ladet sig besnakke, når hun udtrykker bekymring over, at den danske investor ikke har ladet sig tilskynde til at investere i aktier. Hvorfor skulle man så nå det ved denne fiddelifutskattegodtgørelsesordning på den ene eller anden måde? Det er så ganske og aldeles enkelt. Den danske investor er blevet tvunget til at investere i de meget store offentlige udgifter, vi har i dette land, dels ved at der tvangsmæssigt bliver opkrævet skatter, dels fordi staten er fristet til at dække det mellemliggende beløb ved udbud af statsobligationer. De skal jo sælges under alle omstændigheder. Får man nogle mennesker til i ste-

det for statsobligationer at købe sukkerfabrikaktier, så skal nogle andre mennesker købe statsobligationer, så længe man har de store offentlige udgifter. Så skal man løse det problem, fru Aase Olesen er inde på, er den første ting at nedsætte de offentlige udgifter, altså med andre ord stemme imod finanslovsforslaget i stedet for at stemme for finanslovsforslaget.

Dermed har vi også løst det problem, som plagede hr. Ellemann-Jensen, for når man er oppe på disse skrækelige beskatningsprocenter på 105 o. lign., så hænger det først og fremmest sammen med, at vi har alt for høje offentlige udgifter. Om man frivilligt vælger at gøre det i aktieform eller anden form, er ikke noget, som man kan sige at der er nogen urimelig dobbeltbeskatning eller noget lignende i.

Dertil kommer, at det er forkert, hvad fru Aase Olesen troede, nemlig at det skam er aktivt, hvis man går hen og køber en aktie i Burmeister & Wain eller i Wessel & Vett, eller hvor man gør det, men hvis man i stedet for køber en obligation i Dansk Landbrugs Realkreditfond, så hedder det, at det er en passiv investering. Der ligger akkurat den samme erhvervsstøtte i, at man køber på obligationsbørsen, som i, at man køber på aktiebørsen.

Men det drejer sig ikke bare om det samfundsmæssige, der er også det individualøkonomiske, betydningen for den enkelte familie. Det er i allerhøjeste grad frarådeligt at sætte noget af den surt opsparede familiekapital i aktier. Det er decideret at spille hasard, som man under ingen omstændigheder kan få andet end en lang næse ud af, når man kun har et eller andet med en halv promille af aktiekapitalen at stemme med. Aktiemarkedet er noget, det almindelige menneske skal holde sig væk fra.

Skal vi være moralske herinde og tænke på den almindelige borger, den almindelige vælger, så skal vi bestemt ikke forsøge at lokke ham ud i den fælde at købe noget, som han ikke kan overskue, som han ikke selv kan styre, nemlig at have aktier liggende derhjemme i skrivebordsskuffen. Så er det trods alt langt sundere for ham at købe en kreditforeningsobligation eller sætte penge i banken eller noget andet.

[Glistrup]

Derfor er det ud fra alle synsvinkler en forfejlet ordning, man er inde på med dette skattegodtgørelsesprincip.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven og om ændring af lov om midlertidig regulering af boligforholdene. (Skattefri henlæggelse til vedligeholdelse af visse udlejningsejendomme).

(Lovforslag nr. L 136. Fremsat 28/1 81).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Stavad (S):

Da mit partis ordfører, hr. Kaj Poulsen, er forhindret i at være til stede, skal jeg gøre nogle få bemærkninger om det foreliggende forslag, som åbner mulighed for skattefri henlæggelse til vedligeholdelse af ældre private udlejningsejendomme. Lovforslaget er en udmøntning af et af de punkter, der blev opnået enighed om mellem et flertal her i folketinget i forbindelse med de boliglove, der blev vedtaget i november måned 1980.

Sigtet med lovforslaget er at tilskynde til en bedre vedligeholdelse af de private udlejningsejendomme, og det burde der være bred enighed om, da vi alle må erkende, at der findes mange udlejningsejendomme, som i allerhøjeste grad trænger til øget vedligeholdelse.

Skattefritagelsen er i realiteten kun en udskydelse af skattebetalingen til det tidspunkt,

hvor vedligeholdelsesarbejdet udføres, og det må der siges at være god fornuft i, da beløbene netop bindes til det formål. Ordningen får kun virkning for de områder, der er omfattet af reglerne om huslejeregulering. Altså er der her endnu et godt argument for de kommuner, der hidtil har nægtet at lægge sig ind under disse regler, og vi kan kun opfordre de pågældende kommuner til endnu en gang at tage deres stilling op til vurdering. Den øjeblikkelige frygt hos mange lejere må forhåbentlig også tælle med hos borgerlige kommunalpolitikere.

Jeg skal på mit partis vegne tilsige støtte til en hurtig og positiv udvalgsbehandling.

Fogh Rasmussen (V):

Dette lovforslag er en udløber af boliglovgivningen fra november 1980. Baggrunden for den ændring, som ved den lejlighed skete af boligreguleringsloven, var dels et ønske om at forbedre boligstandarden i ældre udlejningsbyggeri gennem en forbedring af udlejernes økonomiske muligheder for at foretage vedligeholdelse af ældre udlejningsejendomme, dels et ønske om større sikkerhed for, at de beløb, der af lejerne indbetales til en ejendoms vedligeholdelse, også fuldt ud anvendes til dette formål.

De gældende skatteregler har bevirket, at vedligeholdelsen mange gange ikke har haft det ønskede omfang. Efter de gældende regler er det nemlig sådan, at hensættelserne medregnes i udlejerens indkomstopgørelse i det indkomstår, hvor indbetalingen sker, mens eventuelle fradrag for udgifter til ejendommens vedligeholdelse først sker i det indkomstår, hvor vedligeholdelsen foretages. Efter det nye forslag vendes dette altså om, sådan at fradraget foretages i indbetalingsåret og beskatningen foretages i udbetalingsåret. Herved tilføres udlejerne en likviditetsfordel.

Jeg vil gerne sige, at venstre kan støtte princippet om at indsætte vedligeholdelsesbeløbene på en spærret konto, og vi stemte da også for dette forslag sidste efterår. Men vi føler os ikke helt overbevist om, at der med det foreliggende lovforslag er fundet den mest hensigtsmæssige tekniske løsning på beskatningsproblemerne. Vi havde helst set en ordning, hvor vedligeholdelsesbeløbene helt blev holdt uden for skatteopgørelsen